

ydes den et Tilskud af 5,000 Kr. Jeg vil opfordre ærede Medlemmer til at stemme for denne Bevilling. Jeg skal oplyse, at Eleverne, som findes paa denne Skole, for en Del ere ude fra Landet, idet ikke mindre end 22 pCt. eller 126 af Eleverne ere fødte uden for Kjøbenhavn, det vil altsaa sige, at det er unge Mennesker, som ere komne herind til Kjøbenhavn, og som nu nyde godt af den Aftenundervisning, Kjøbenhavns Kommune har sat i Gang. Jeg synes ogsaa, at dette var en Grund for Landboere til at yde Støtte til denne Skole, at der fra alle Købstadrepræsentanters Side med den største Beredvillighed er stemt for at yde Støtte til Aftenskolerne ude paa Landet. — Der er en anden Sag, som jeg ligeledes omtalte ved 1ste Behandling, det var Spørgsmaalet om et Tilskud til Børneasylerne dels her i Kjøbenhavn, dels ude omkring i Købstæderne, hvor saadanne findes. Jeg har stillet et Ændringsforslag, men staar jo desværre alene med denne Sag. Intet af de andre Medlemmer af Udvalget har villet støtte denne Tanke om at yde et Tilskud af 4,000 Kr. til vore Børneasylere. Jeg tror, at disse Børneasylere udrette overordentlig meget godt. De kunne deles i to Slags, nemlig de Asylere, der tage sig af Smaabørn, inden de komme i Skole, altsaa fra ganske smaa Børn op til 7-Aars Alderen, og Asylere, der tage sig af de skolepligtige Børn. Asylerne for Smaabørn faa i Almindelighed Børnene ganske tidlig om Morgenen, endnu før Kl. 6. Samtidig med, at Moderen gaar paa Arbejde, gaar hun hen og afleverer sit lille Barn i et saadant Asyl, og der kan Barnet tilbringe hele Dagen, blive passet og bispist, saa vidt Asylet har Raad til det. Denne Bispisning indskrænker sig i Reglen til, at Asylet kan give Barnet lidt varm Mælk, mere evner det ikke. Men det, som er det væsentligste ved denne Sag, er, at Forældrene have et sikkert Sted, hvor de trygt kunne sætte deres Smaabørn hen, medens de selv ere ude paa Arbejde. Jeg synes, at denne Bestræbelse for at skaffe Asylere for Smaabørn er saa smuk og saa human, at den fortjener at støttes. Da disse Asylere leve under meget knappe Kaar, vilde de blive overordenlig glade ved at modtage en Støtte fra Statens Side, og det forekommer mig, at der er al Grund til at yde dem denne Støtte. Den anden Slags Asylere ere Asylerne for de skolepligtige Børn, altsaa fra 7 til 14 Aars Alderen. Forholdet er jo saaledes her i Kjøbenhavn, og vel egentlig ogsaa i de fleste Købstæder, at Børnene gaa i Skole den halve Dag og

i den anden halve Dag i mange Tilfælde ere overladte til sig selv; thi naar begge Forældrene ere paa Arbejde, er Hjemmet jo egentlig lukket for Barnet, og det driver om i Lediggang og er udsat for at møde mange Fristelser paa sin Vej. Derfor er det, at disse Asylere ere blevne oprettede, hvor Børnene have et Sted, hvor de kunne være under Opsigt den halve Dag, de ikke ere i Skole, indtil Forældrene komme hjem. Af saadanne Asylere findes der her i Kjøbenhavn 7, og de have et Børneantal af omtrent 700. Og det, Børnene bestille her, er, at de først lære deres Lektier til Skolen den næste Dag og dernæst blive satte til nyttigt Arbejde, f. Eks. forskelligt Haandværksarbejde, som Snedkeri, Bogbinderi, Paparbejde, Sløjd og lignende Ting, Pigerne lære at strikke og stoppe, de beskæftiges med Leg og med Sang o. s. v. Den Virksomhed, der udfoldes, er kort sagt saa heldig og gavnlig for Børnene, at jeg synes, at den ogsaa fortjener at blive støttet. De Arbejder, som Børnene lave, blive udstillede og solgte paa en Basar, og de Penge, som derved indvindes, blive fordelte til Præmier for Børnene. Jeg skal saaledes oplyse, at der i 1897 indkom til saadanne Præmier et Beløb af 920 Kr., der fordeltes til 171 Børn, det vil altsaa sige, at disse 171 Børn gennemsnitlig kunne faa 5 a 6 Kr. hver, som sættes i Sparekassen og staar til Barnets Konfirmation, saa at der til den Tid kan være skaffet en lille Sum til Veje, der jo kan være ret heldig til Konfirmationsudstyr. Ogsaa disse Asylere kæmpe ret haardt for Tilværelsen, idet de ikke have andet at leve af og støtte sig til, end hvad godgørende Mennesker give dem, og jeg synes, at det vilde være en smuk Opgave for Staten at træde hjælpende til her. Og det er ikke alene her i Kjøbenhavn, at der er Trang til saadanne Asylere; men det er ogsaa i vore Købstæder og ude paa Landet. Jeg skal saaledes f. Eks. nævne Lyngby-Egnen, hvor der er ved at opvokse et stort Fabrikdistrikt, hvor begge Forældrene gaa paa Arbejde. Paa saadanne Steder synes jeg, at der burde oprettes den Slags Asylere, men det kan ikke ske, naar det offentlige ikke vil træde hjælpende til og støtte dem. Jeg forstaar ikke, hvorfor man ikke fra anden Side har kunnet gaa med til at yde dette lille Beløb af 4000 Kr. Der tales ellers saa meget om, at vi skulle værne om Børnene, og der er jo i Aar fra Venstres Side her blevet stillet den Forespørgsel til Ministeren, om han ikke vilde gøre noget for, at vi kunne faa Optragelsesanstalter for Børn. Her er netop et Punkt,